

Ових дана је Србима у Рашкој као "бомба" одјекнула вест да је амбасадор САД г. Камерон Мантер заједно са "муфтијом санџачким" г. Зукорлићем и са још десет амбасадора у Београду образовао "кокус" или лобистичку групу "пријатељи санџака". Очигледно је да ова вест коинцидира са вешћу да се на "мала врата" у Србији установљава аутономија Бошњака кроз стварање статистичких региона. Влада Србије доноси одлуку и против јасне воље становника Прибоја, Пријепоља и Нове Вароши да се образује нека врста "санџака".

Поново се јасним показује то да су САД са својим савезницима опредељени за даље комадање Србије и давање њених територија свакоме ко то пожели. Не смемо заборавити изјаве госпође Хилари Клинтон која је недавно јасно изјавила да на Балкану посао није завршен. Уз то имамо и изјаву високих званичника дипломатије САД чији је она шеф, да Турска треба да има кључну улогу на Балкану.

Шта то значи на терену?

Морамо се подсетити да је приликом окупације Косова и Метохије 1999. године у јуну месецу у тај део Србије након "кумановског споразума" ушла војска НАТО пакта. Једино је батаљон турске војске чекао да уђе на Косово и Метохију тачно у онај дан када је 1912. године турска војска напустила тај део Србије бежећи пред српском војском. Заиста невероватно!? Свој логор у Призрену су назвали "султан Мурат први" што такође показује намере те земље према територији Србије.

Овде на територији Новог Пазара трпимо појачан притисак на српско становништво да напушта овај део Србије како би се створила, уз наведене помоћи извана, етнички чиста исламска територија.

Исељавање Срба из Рашке области

Пише: Зоран М. Јанићијевић
недеља, 04 април 2010 15:34

Општинска-градска власт која је у рукама муслимана-Бошњака којима помажу неколицина одборника Срба, наставља да врши притисак над преосталим Србима и ради на онемогућавању нормалног живота Срба у овом крају. Примера је много.

Пред органима управе Новог Пазара, Србин, ако има спор са муслиманом, има мале шансе да добије пресуду у своју корист иако су чињенице и закон на његовој страни. Наводимо случај Србина који треба да добије стан на коришћење за који има све судске пресуде, али органи Новог Пазара одбијају да примене закон и човек још увек живи као подстанар.

Ти исти органи управе су дали дозволе за подизање објеката код православних светиња које су чак под заштитом УНЕСКО-а: подиже се бензинска пумпа код најстарије цркве на Балкану, Храма Св.Апостола Петра и Павла, граде се и куће без икаквих дозвола а општинска власт води поступак за легализацију тих објеката. Уз реку Рашку према Манастиру Сопоћани се граде објекти без дозволе. Православно гробље у насељу Својбор је од стране грађана муслимана потпуно уништено, надгробни споменици су поломљени, а део је заузет дивљом градњом. Јеврејско гробље у насељу Раковац је скоро потпуно уништено.

Градска власт Новог Пазара, без консултације Срба је "побратимила" овај град са неким насељем у Турској, местом по имену Пендик, а одмах затим је променила називе места где живе само Срби. Рецимо село Алуловиће је преименовано у Халуловиће, Постоње у Постојење, Дојевиће у Доховиће, а рецимо село Црквине у општини Тутин, које се и у време турске окупације звало тако, сада се зове Кадилук!?

Села која су низводно током реке Рашке од Новог Пазара ка Рашки (Постоње, Козарево, Глушци и друга) где су скоро само Срби и који се издржавају од обрађивања ораница поред реке, сада ни то не могу. Наиме, градска канализација се излива у реку Рашку без икаквог пречишћавања отвореним каналом и када река надође фекалије се излију по њивама са разним отпадом. Сељаци Срби морају то да чисте али од заразе имају сада разне екцеме и не могу да добију квалитетан род. Тај проблем је годинама и нико из власти Србије неће да реагује па чак инспекције из Краљева дају лажне извештаје. После некоришћења њива, појављују се бизнисмени муслимани који купују те њиве и имања, тако да се ради о продајама под врло суптилним и подлим притиском.

Постоје и директни безбедносни изазови и ризици за Србе у овом крају. Учестало је

Исељаване Срба из Рашке области

Пише: Зоран М. Јанићијевић
недеља, 04 април 2010 15:34

каменоване аутобуса са туристима из Крушевца од стране муслимана, али је полиција све учинила да тај догађај не дође у јавност. Исто се тако полиција понела када је једна девојка Српкиња нападнута од стране групе каратиста из спортске хале уз псовање српске мајке и слично, а имамо и још напада који су прикривени и има се утисак да полиција више чини на прикривању тих случајева. Пошто имамо шефа полиције који је дошао изван Новог Пазара, очигледно је да је са таквим задатком и доведен овде.

У установама где још има Срба руководиоци муслимани разним начинима тероришу Србе, кажњавањима, премештањима на нижа места са мањим платама без стварних разлога, па чак има и физичких напада како би се створила атмосфера страха и безнадежности. Посебно је такав притисак на запослене у Здравственом центру у Новом Пазару. Пример је др. Ђорђе Јевтовић, угледни специјалиста ОРЛ, који је брутално прогањан од стране директора муслимана и смењен је, без икаквог стручног и организационог разлога, са места начелника одељења где је радио преко 20 година, а његова супруга специјалиста анестезиолог одмах затим кажњена због наводног некоришћења радног времена, а његов сарадник др. Марин Кусић, максилофацијални хирург, такође без разлога кажњава и малтретира (који је иначе по националности Хрват) јер је уз свог руководиоца и не жели да трпи такву хајку.

У школама се српска деца нападају само зато што имају крстове око врата, а ако то пријаве полицији и покрене се неки поступак, онда наставници муслимани почињу да се "свете" на тај начин што тој деци дају слабије оцене, омаловажавају их пред осталим ученицима и све чине да српска деца имају што лошији успех. Ако се деси да на такмичењу буду деца различитих националности из неких предмета, предност се по правилу даје муслиманској деци а резултати српске деце прикривају и умањују. Такве жалбе родитеља су бројне, али просветне власти не реагују вероватно из неке генералне политике према преосталим Србима у овом крају.

Примери за координисану акцију дипломатије САД, Турске и њихових савезника и конкретних активности на терену ради стварања некаквог "санџака" су бројни и овде су само начете теме и изнети појединачни примери, међу бројним, које то потврђују.

11. марта 2010. г.

Зоран М. Јанићијевић, за Удружење грађана "Покрет за опстанак" Нови Пазар